Dosarul nr. 2-16360/2019

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

15 februarie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria mun. Chişinău (sediul Centru)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Dimitriu Serghei
grefier Șișcanu Viorelia

examinând în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată modificată și concretizată a lui ***** împotriva lui *****, copîrît *****, cu privire la constatarea nulității absolute a actului juridic, partajarea bunurilor mobile și imobile proprietate în devălmășie prin modalitatea atribuirii bunurilor imobile împreună cu bunurile mobile în schimbul sultei,

c o n s t a t ă:

La data de 28 august 2019, reclamanta ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui *****, cu privire la partajarea bunurilor mobile și imobile proprietate în devălmășie prin modalitatea atribuirii bunurilor imobile împreună cu bunurile mobile în schimbul sultei.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Pulbere Ruxanda, la data de 02.09.2019.

*În motivarea acțiunii, partea reclamantă învederează că*, reclamanta ***** a încheiat căsătorie la ***** cu pârâtul *****, înregistrată la OSC Botanica mun. Chișinău, act de căsătorie *****, ulterior fiind desfăcută căsătoria prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12.02.2019.

Menționează că, pe parcursul anilor de căsătorie de către foștii soți ***** și ***** au fost dobândite mai multe bunuri, printre care:

- Teren pentru construcții nr. cadastral ***** cu suprafața ***** situat în *****; valoarea estimată a bunului imobil conform certificatului IP ASP privind valoarea bunului imobil în scopul impozitării fiind de 206 048 lei;
- Construcție - casă de locuit individuală nr. cadastral*****cu suprafața *****, situată în *****; valoarea estimată a bunului imobil conform certificatului IP ASP privind valoarea bunului imobil în scopul impozitării fiind de 186 629 lei;
- Set de mobilă bucătărie în valoarea de aproximativ 35 000 lei;
- Set de mobilă antreu în valoare de aproximativ 3 000 lei;
- Televizor în valoare de aproximativ 10 000 lei;
- Două frigidere în valoare aproximativ 4 000 lei fiecare, în total 8 000 lei;
- Cuptor cu microunde în valoare de aproximativ 1 000 lei;
- Mașina de spălat vase în valoare de aproximativ 4 000 lei;
- Mașina de spălat rufe în valoare de aproximativ 3 000 lei;
- Rolă - cuptor pentru copt în valoare de aproximativ 3 000 lei;
- Aspirator în valoare de aproximativ 1 000 lei;
- Set de veselă în valoare de aproximativ 8 000 lei; aceasta constituind cele mai valoroase bunuri.

Relevă că, din perioada adresării în instanța de judecată, a doua jumătate a anului 2017, cu acțiune pentru desfacerea căsătoriei, reclamanta ***** nu mai locuia cu pârâtul în imobilul proprietate comună - casa de locuit din *****, astfel încât din perioada sus menționată și până în prezent, pârâtul care a rămas să locuiască în acest imobil, în exclusivitate se folosește singur de bunurile enunțate.

La caz, pentru a stabili varianta optimă de partajare în natură a bunului imobil și anume a casei de locuit și a terenului, în două părți egale, consideră necesare concluziile rezultate din cunoștințe speciale, fapt ce determină necesitatea dispunerii unei expertize în acest sens. Din acest motiv, solicită instanței dispunerea unei expertize tehnice în construcții, unde expertul deținând cunoștințe speciale în domeniu, va putea oferi varianta optimă de partajare în natură a bunului imobil enunțat în devălmășie.

Reclamanta ***** propune și solicită, încetarea proprietății comune în devălmășie prin împărțirea în natură a bunului imobil între părți și atribuirea în proprietate lui ***** și lui ***** câte ½ cotă parte din terenul pentru construcții nr. cadastral ***** cu suprafața *****, situat în ***** și câte ½ din construcție - casă de locuit individuală nr. cadastral*****cu suprafața *****, situate în *****; și deoarece de bunurile: set de mobilă bucătărie, set de mobilă antreu, televizor, două frigidere, cuptor cu microunde, mașina de spălat vase, mașina de spălat rufe, rola – cuptor pentru copt, aspirator, set de veselă, se folosește de facto doar pârâtul, bunurile să-i rămână și în continuare în folosința acestuia.

Afirmă că, în acest caz, deoarece în procesul de partajare a bunurilor în devălmășie se atestă o diferență de valoare, părții diminuate să i se atribuie de partea majorată o sultă în bani.

Susține că, în adresa pârâtului s-a expediat scrisoare de intenție și propunere de partajare a bunurilor comune în devălmășie pe cale extrajudiciară în baza unui acord, însă un careva răspuns confirmativ la această intenție reclamanta nu a primit, fapt care îl califică ca un refuz în acest sens.

Indică faptul că, normele de drept care guvernează situația descrisă sunt prevederile art. art. 19, 20, 26 Codul Familiei, art. art. 371, 373, 366, 361 Codul civil, specificând că, motivele de fapt invocate sunt probate prin înscrisurile anexate la acțiune: faptul căsătoriei și desfacerii acesteia prin copia certificatului de căsătorie și hotărârii instanței de judecată Judecătoria Chișinău, sediul Central din 20.12.2018, prezența bunurilor imobile în devălmășie prin informația de la IP ”ASP” și existența celorlalte bunuri invocate, care se probează prin declarațiilor părților.

În temeiul celor expuse, potrivit prevederilor art. art. 19, 20, 25, 26 din Codul familiei, art. art. 361, 366, 370, 371, 373 din Codul civil, art. art. 5 - 7, 38, 39, 60, 80, 81, 83, 84, 94, 117, 137, 138, 148, 149, 166, 167 din Codul de procedură civilă, ***partea reclamantă a formulat solicitări care au fost modificate și concretizate ulterior.***

*Prin Încheierea din 04 septembrie 2019, s-a acceptat în procedura contencioasă cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva lui ***** cu privire la partajul averii. S-a stabilit pentru părţile în proces data şedinţei de soluţionare amiabilă a litigiului pentru 20 noiembrie 2019, orele 09:30, în incinta Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), mun. Chișinău, bd. Ştefan cel Mare 162, bir. 919A.*

*Ulterior, prin Încheierea din 17 noiembrie 2020, s-a respins conexarea într-un singur proces a cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** şi *****i cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi cheltuielilor de judecată la cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva lui ***** cu privire la partajul bunurilor. S-a remis judecătorului judecătoriei*

*Chișinău (sediul Centru), Gîrleanu Violeta cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva lui ***** și *****i cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată pentru continuarea examinării.*

*Totodată, în cadrul ședinței de judecată din 17 noiembrie 2020, reprezentantul reclamantei, avocatul Mării Vladimir a refuzat la numirea expertizei, instanța, prin încheiere protocolară, consemnată în procesul verbal al ședinței de judecată, admițând renunțarea părții reclamante de la cererea privind numirea expertizei. (f.d. 44 Vol. I)*

*Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Dimitriu Serghei, la data de 18.12.2020, în baza Încheierii din 04 decembrie 2020 a Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Aliona Miron, care a dispus redistribuirea prezentei cauze civile, aleatoriu, prin intermediul PIGD unui alt judecător specializat în materie civilă, pentru examinare. (f.d. 47-48 Vol. I)*

*<u>În cadrul ședinței de judecată din 09 septembrie 2021, reprezentantul pârâtului, avocatul Bosîi Ion a înaintat referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 69-70 Vol. I)</u>*

Întru dezvoltarea criticilor formulate în referință, partea pârâtă atrage atenția că, la ședința de pregătire a pricinii spre examinare, reclamanta ***** precum și reprezentantul său avocat Marii Vladimir nu au prezentat careva documente care confirmă dreptul de proprietate a familiei asupra mai multor obiecte care se află în casă în litigiu care urmează a fi partajată.

Remarcă faptul că, la momentul vânzării casei, proprietara bunului ***** a întocmit cu cumpărătorul o tranzacție precum că cumpărătorii vor achita în rate până în anul 2019.

Însă, referitor la mobilierul care îi aparține proprietarei *****, a fost întocmit un act din 17.08.2015, precum că ***** îi transmite în folosință lui ***** bunurile mobile formate din aparatele de uz casnic și a mobilierului, iar ***** s-a obligat să primească bunurile mobile în folosință temporară.

Tot în acest act, părțile au stipulat că ***** îi transmite lui ***** următoarele bunurile mobile: set de bucătărie - 35 000 lei; antreu - 3 000 lei; aragaz - 5 000 lei; cuptor electric - 3 000 lei; mașina de spălat - 3 000 lei; frigider - 4 000 lei; mașina de spălat - 4 000 lei.

Invocă faptul că, bunurile indicate în act se transmit lui ***** pe o perioadă de 5 ani, până când părțile se vor achita pentru procurarea casei.

Evidențiază că, în acțiune la pct. 3, reclamanta ***** indică aceste bunuri ca proprietate comună dobândite în devălmășie și solicită să-i fie atribuite lui *****, iar reclamanta solicită o compensare de 38 000 lei, ce reprezintă diferența de valoare.

Consideră acțiunea în partea dată ca neîntemeiată și a exclude din partajarea averii comune bunurile mobile indicate în acțiune, deoarece aceste bunuri nu le aparțin părților în litigiul ce se dovedește prin actul semnat între fosta proprietară a casei și *****.

Referitor la partajarea casei de locuit, consideră că, nu este oportun de a admite acțiunea, deoarece pentru casa dată părțile nu s-au achitat total, iar în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Gîrleanu V. există o acțiune prin care se solicită de la părți încasarea sumei restante pentru procurarea casei în litigiul, și anume: de la ***** în beneficiul lui ***** 3 000 Euro și dobânda de întârziere 371, 24 Euro; de la ***** în beneficiul lui ***** 18 000 Euro și dobânda de întârziere 2 280, 51 Euro.

*Prin Încheierea protocolară a instanței de judecată, consemnată în procesul verbal al ședinței de judecată din 09 septembrie 2021, s-a constatat un interes al cet. ***** și s-a dispus atragerea în proces ca intervenient accesoriu în baza art. 67 din Codul de procedură civilă. (f. d. 73 verso Vol. I)*

*În cadrul ședinței de judecată din 09 noiembrie 2021, reprezentantul reclamantei, avocatul Bagrin Aurelia, a înaintat cerere în temeiul art. 148 din Codul de procedură civilă privind numirea expertizei judiciare în construcții. (f.d. 81-83 Vol. I)*

*În cadrul ședinței de judecată din 27 ianuarie 2022, reprezentantul reclamantei, avocatul Bagrin Aurelia, a înaintat cerere privind majorarea cuantumului pretențiilor și anume declararea nulității absolute a Actului nr. 1 din 07.08.2015. (f.d. 91-98 Vol. I)*

Suplimentar, invocă faptul că, în ședința din 09.09.2021, reprezentantul pârâtului a prezentat instanței Actul nr. 1 din 07.08.2015, potrivit căruia, o parte din bunurile în privința cărora se solicită partajarea și care se află în casa de locuit amplasată în*****, ar fi fost transmise în folosință gratuită pârâtului ***** la data de 07 august 2015 de către fosta proprietară a bunului imobil *****, după cum urmează:

1. Set de bucătărie - 35000 lei;
2. Antreu - 3000 lei;
3. Aragaz - 5000 lei;
4. Cuptor electric - 3000 lei;
5. Mașină de spălat - 3000 lei;
6. Frigider - 4000 lei;
7. Mașină de spălat - 4000 lei.

Constată că, pârâtul pretinde ca bunurile indicate în act, în valoare de 57000 lei, sunt proprietatea lui *****, care le-a transmis acestuia în folosință cu titlu gratuit pe un termen de 5 ani, cu prelungire tacită pe un termen de 3 și nu sunt proprietate comună în devălmășie, prin urmare nu pot fi partajate.

Invocă prevederile art. art. 216 alin. (1), 217, 221 alin. (1), 195 Cod civil, accentuând că, Actul cu nr. 1 încheiat la 07.08.2015 între ***** și ***** prin care prima ar fi transmis în folosință gratuită ultimului, pe un termen de 5 ani, cu prelungire tacită pe un termen de 3 ani, mai multe bunuri care se aflau în casă, este un act juridic fictiv, în condițiile în care părțile l-au încheiat fără intenția să-l execute (fără intenția de a produce efecte juridice) și prin urmare este lovit de nulitate absolută din următoarele considerente.

Remarcă faptul că, la data de 03 martie 2020, reprezentantul reclamantei *****, avocatul Negura Natalia, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către *****, ***** privind încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat: încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 3 000 euro, cu titlu de datorie; încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 18 000 euro, cu titlu de datorie; încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 371,24 euro cu titlu de dobândă de întârziere, încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 2280,51 euro, cu titlu de dobândă de întârziere; încasarea de la ***** și *****, în mod solidar, în beneficiul ***** a cheltuielilor de judecată ce formează taxa de stat în mărime de 709,55 euro, echivalentul a 13552 lei, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Pretențiile reclamantei în acest litigiu decurg din pretinsa datorie formată pentru neachitarea bunului imobil și anume casa de locuit și terenul aferent procurate prin contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 06.08.2015, autentificat de notarul public Elena Petcu și înregistrat cu *****.

În cererea de chemare în judecată, ***** în calitate de reclamantă a consemnat, *inter alia* că, ”și-a îndeplinit cu diligență obligațiile față de pârâți, predând casa de locuit plus bunurile mobile ce se aflau în ea (frigider, aragaz, mobilier de bucătărie și sufragerie, cât și de dormitor și alte bunuri de uz casnic) în posesiune, folosință și dispoziție, însă pârâții nu au achitat în termenii

prevăzuți suma datorată, din acest considerent a solicitat dobânda de întârziere calculată începând cu data scadenței executării obligației”.

Consideră că, ***** și ***** au semnat fictiv actul nr. 1 din 07.08.2015, pentru a crea impresia dreptului de proprietate a lui ***** asupra bunurilor și transmiterea către ***** doar a dreptului de folosință.

Or, casa vizată în contractul încheiat la 06.08.2015 a fost vândută - procurată cu toate bunurile care se aflau în ea, iar acest act a fost semnat mult mai târziu, pentru a crea certitudinea că bunurile incluse în act nu fac parte din patrimoniul soților și nu pot fi partajate.

Susține că, argumentul dat se fortifică prin probele anexate la dosar, care demonstrează inițierea de către ***** împotriva lui ***** și *****, a unui litigiu privind încasarea datoriei, la baza căruia se află anume contractul de vânzare-cumpărare a imobilului dat. Iar, atât în textul acțiunii, pârâta invocă îndeplinirea cu diligență a obligațiilor față de pârâți, predând casa de locuit plus bunurile mobile ce se aflau în ea (frigider, aragaz, mobilier de bucătărie și sufragerie, cât și de dormitor și alte bunuri de uz casnic).

Un alt argument întru susținerea celor invocate de către partea reclamantă este și faptul că în litigiul privind încasarea datoriei, ***** a fost reprezentantă de avocatul Negura Natalia, iar ***** a fost reprezentant de avocatul Ion Bosîi.

Atrage atenția că, potrivit datelor din Registrul birourilor de avocați Baroul Chișinău, rubrica 1471, Negura Natalia și Bosîi Ion sunt parte a unuia și aceluiași birou de avocați, și anume BAA ”Capital” cu sediul în mun. Chișinău, str. Tudor Strișcă, nr. 1. Asta deși, în procesul menționat se aflau pe poziții procesuale diferite, cu interese pretins-contradictorii.

Conchide că, Actul nr. 1 din 07.08.2015 este un act juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (act juridic fictiv) și este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unui din elementele definitori ale actului juridic consfințit în art. 195 Cod civil, și anume intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței transmiterii în folosință cu titlu gratuit a bunurilor mobile formate din electrocasnice și mobilier, aflate în casa de locuit amplasată în *****.

Pe când, de facto, toate aceste bunuri au fost vândute de ***** lui ***** și ***** împreuna cu casa de locuit.

Așa cum explică și Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 12 din Hotărârea nr. 1 din 07 iulie 2008 ”Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează nulitatea actului juridic civil”: ”Instanțele vor reține că actul juridic se va recunoaște ca fictiv în temeiul art. 221 Cod civil, numai în cazul în care ambele părți nu au intenția să-l execute”, fiind evident elementul fictiv al contractului de cesiune al creanțelor, în condițiile în care părțile l-au încheiat fără intenția să-l execute.

Or, în cazul în care intenția reală a lui ***** era să transmită în folosință gratuită bunurile indicate în act, aceasta nu ar fi indicat în cererea de chemare în judecată pe dosarul 2-4317/20 inițiat pe data de 04.03.2020 la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, că și-a îndeplinit cu diligență obligațiile față de pârâți, predând casa de locuit plus bunurile mobile ce se aflau în ea (frigider, aragaz, mobilier de bucătărie și sufragerie, cât și de dormitor și alte bunuri de uz casnic).

Pe cale de consecință, apreciază că, este demonstrat că intenția ***** nu a fost cea de transmitere în folosință gratuită a bunurilor indicate în act, ci de a crea în mod fictiv certitudinea că, bunurile date sunt proprietatea lui *****, nu fac parte din patrimoniul foștilor soți și nu se supun partajării. De altfel, ***** nu ar fi indicat în acțiune că a predat casa cu tot cu bunurile ce se aflau în ea.

Consideră că, în realitate, o transmitere în folosință gratuită a bunurilor indicate în actul nr. 1 din 07.08.2015 nu a avut loc, ***** nu a transmis lui *****, iar ***** nu a primit în locațiune aceste bunuri, actul fiind unul fals, inventat ulterior în scopul eludării partajării bunurilor ce aparțin foștilor soți.

Partea reclamantă relevă că, cet. ***** solicită încasarea diferențiată a datoriei de la foștii soți și anume 18000 de Euro de la ***** și doar 3000 de Euro de la *****; ***** nu a cunoscut despre faptul că bunurile aparțin lui *****, deși la pct. 2 din act se indică obligația să le folosească conform destinației și cu diligență, în cazul defectării acestora să le repare și să le transmită Locatorului în starea în care au fost transmise.

Notează că, în mod logic, dacă ***** primea aceste bunuri în folosință gratuită, cunoscând că vor fi folosite în familie și asumând obligația de a păstra integritatea lor pentru restituire în stare bună, urma să o înștiințeze și pe *****, care era la acel moment soția lui și gospodina casei, despre faptul că bunurile nu le aparțin și urmează să le folosească cu grijă și diligență.

Evidențiază că, faptul că, Actul nr. 1 din 07.08.2015 este un act juridic fictiv și este încheiat fără intenția de a produce efecte juridice se mai demonstrează și prin semnarea acestuia nemijlocit de către *****.

Părții reclamante îi apar întrebările, cum se explică faptul că, la 06.08.2015, ***** încheie contractul de vânzare-cumpărare a casei de locuit prin reprezentant în bază de procură, iar la 07.08.2015, chiar a doua zi, semnează actul personal? Dacă ***** era în țară în acea perioadă, de ce nu a mers personal la notar să semneze contractul de vânzare-cumpărare, dar a operat prin reprezentant în bază de procură? Sau dacă într-adevăr nu era în țară, de ce nu a semnat actul nr. 1 prin reprezentant?

Concluzionează că, circumstanțele relatate mai sus, ridică dubii de credibilitate și autenticitate a actului nr. 1 din 07.08.2015, în privința căruia planează dubii de fictivitate.

Reține că, ***** și ***** nu au prezentat nici un mijloc de probă ce ar demonstra că ***** a cunoscut despre acest act.

În altă ordine de idei, îi apare întrebarea, de ce părțile nu au reglementat aspectul transmiterii în folosință gratuită a bunurilor odată cu semnarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului și autentificarea notarială a acestuia?

Din analiza cronologică a faptelor, sesizează că, aceste acte au fost semnate la doar o zi diferență - 06.08.2015 și 07.08.2015, fiind dubios că odată cu vânzarea- cumpărarea imobilului, părțile nu s-au înțeles pe aspectul bunurilor mobile aflate în el și anume care este soarta lor.

Invocă prevederile art. 293 alin. (3) din Codul civil, specificând că, la 06.08.2015, semnând și autentificând în fața notarului contractul de vânzare-cumpărare a imobilului, părțile nu au convenit și soarta bunurilor accesorii.

În concluzie, menționează că, toate bunurile accesorii aflate în casa de locuit au urmat situația juridică a bunului principal, trecând în proprietatea soților Chicerman, iar faptul că apar acte fictive semnate ulterior cu scopul de a evita partajarea, nu anulează norma legala și efectele produse de aceasta.

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. art. 195, 216 alin. (1), 217 alin. (1), (2) și (3), 221 alin. (1) din Codul civil, art. 166-167 din Codul de procedură civilă, solicită constatarea nulității absolute a Actului nr. 1 încheiat la 07.08.2015 între ***** și ***** prin care prima, ar fi transmis ultimului în folosință cu titlu gratuit bunurile mobile formate din electrocasnice și mobilier, aflate în casa de locuit amplasată în *****, ca fiind un act juridic fictiv.

***Instanța reține că, partea reclamantă și-a concretizat ulterior cerințele sale.***

*Prin Încheierea protocolară a instanței de judecată din 27 ianuarie 2022, consemnată în procesul verbal al ședinței de judecată, s-a constatat calitatea doamnei ***** prin prisma principiului disponibilității de copârât. (f.d. 124 Vol. I)*

*În cadrul ședinței de judecată din 01 martie 2022, reprezentantul reclamantei, avocatul Bagrin Aurelia a înaintat cerere privind concretizarea pretențiilor în acțiune. (f.d. 135-138 Vol. I)*

Întru consolidarea cererii sale, invocă prevederile art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă, art. 25 din Codul familiei, art. art. 557, 567 alin. (2), 561 alin. (3) lit. a) din Codul civil, concretizând că, înainte de a purcede la partajarea averii, este necesar mai întâi ca proprietatea comună în devălmășie să înceteze și să fie stabilite cotele-părți.

În condițiile enunțate, consideră că, urmează a fi înaintate solicitări privind încetarea proprietății comune în devălmășie și stabilirea cotelor-părți.

***Instanța reține că, partea reclamantă a formulat solicitări care au fost concretizate ulterior.***

*În cadrul ședinței de judecată din 01 martie 2022, reprezentantul reclamantei, avocatul Bagrin Aurelia a înaintat cerere în temeiul art. 148 din Codul de procedură civilă, privind numirea expertizei judiciare în construcții. (f.d. 139-142 Vol. I)*

*De asemenea, în cadrul aceleiași ședințe de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul Bosîi Ion a înaintat referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 143-144 Vol. I)*

Întru argumentarea poziției sale, invocă prevederile art. 221, alin. (1) din Codul civil, observând că, potrivit doctrinei, actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, această neconcordanță având ca scop amăgirea terților.

Motivele actelor juridice fictive pot fi diferite: ocolirea unor dispoziții legale imperative, fraudarea fiscului sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operații juridice etc.

Actul juridic fictiv încheiat fără intenția de a produce efecte juridice este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 195 din Codul civil și anume intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Constată că, în speță, actul nr. 1 din 07.08.2015 a fost încheiat între pârâții ***** și *****, obiect al acestui contract fiind bunuri mobile (indicate în pct. 3 al actului).

Indică faptul că, bunurile mobile specificate în actul contestat, nu au fost procurate de reclamant și pârâtul *****.

Atrage atenția că, la materialele cauzei nu există nici un înscris sau act juridic, din care ar rezulta cumpărarea acestor bunuri, probe în acest sens nefiind prezentate de către partea reclamantă, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cerere fiind indicate doar bănuieli, suspiciuni nu și argumente întărite de dovezi.

Susține că, actul dat nu este unul fictiv, deoarece ambele părți la momentul încheierii lui, au manifestat voință, care a fost manifestată și exteriorizata prin semnarea acestui act.

Conform doctrinei, manifestarea de voință trebuie să provină de la un subiect de drept civil - persoană fizică sau persoană juridică. Întrucât actul juridic civil este un act volitiv, conștient, el poate fi săvârșit numai de un subiect care are capacitatea de exercițiu necesară.

În acest sens, indică faptul că, atât *****, cât și ***** la momentul semnării actului aveau capacitatea de exercițiu necesară.

Manifestarea de voință la momentul încheierii actului juridic, trebuie să fie îndreptată spre producerea efectelor juridice: nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile. Intenția de a produce efecte juridice este un element necesar al actului juridic civil, astfel încât aceste efecte nu se pot produce, conform legii, decât dacă o asemenea intenție a existat.

Mai notează că, efectele juridice și finalitatea acestui act, urmărite de părți au fost, trecerea bunurilor mobile indicate în actul contestat, din posesiunea și folosința proprietarului *****, în posesiunea și folosința pârâtului *****, cât și obligația asumată de ultimul, de conservarea sau păstrarea acestor bunuri la starea care au fost predate, cât și predarea acestora proprietarului *****.

Cu referire la caz, reiterează că, ***** niciodată nu a procurat împreună cu reclamanta, mobilier, aparate electrocasnice, ce ar aparține lui *****.

***** și ***** au procurat casa de locuit și terenul aferent, dar până în prezent nu au achitat în totalitate costul bunului imobil, ei fiind datori pârâtei *****, acest fapt fiind constatat în motivarea hotărârilor instanțelor judecătorești anexate de reclamantă, nemaivorbind de cumpărarea mobilierului și aparatelor electrocasnice.

Atestă că, în hotărârile anexate s-a respins acțiunea înaintată de *****, din considerentul faptului că, aceasta nu a solicitat încasarea datoriei față de ***** și *****, în mod solidar, dar în actele judecătorești enunțate nu e constatat faptul lipsei datoriei, cât și nu se constată că, împreună cu bunul imobil au fost vândute și bunurile mobile.

Indică faptul că, ***** a transmis lui *****, doar în posesiune și folosință bunurile mobile, nu și în proprietate.

Argumentul reclamantei că, în cererea de chemare în judecată, declarată de ***** în alt litigiu, ar fi recunoscut prin reprezentantul său, transmiterea bunurilor mobile, indică faptul că, în cerere este menționată următoarea sintagma - eu (*****) mi-am îndeplinit cu diligență obligațiile față de pârâți și anume am predat casa de locuit în posesiune, folosință și dispoziție, însă pârâții nu au achitat în termenii prevăzui suma datorată.

Consideră că, este apreciat clar că, s-a predat în posesiune, folosință și dispoziție casa de locuit, careva mențiuni în cerere, privind predarea bunurilor mobile, nu se atestă.

Specifică faptul că, reclamanta nu a prezentat dovezi care să ateste neconcordanță intenționată între voința reala și voința declarată, iar această neconcordanță să aibă ca scop amăgirea terților.

Reiterează că, cel mai important argument, reclamanta nu a prezentat dovezi pertinente, care ar proba trecerea dreptului de proprietate de la ***** la ***** asupra bunurilor mobile.

În drept, conform art. 186 din Codul de procedură civilă, ***solicită*** respingerea cererii privind declararea nulității absolute a actului nr. 1 din 07.08.2015.

*În cadrul ședinței de judecată din 10 mai 2022, reprezentantul reclamantei, avocatul Bagrin Aurelia a înaintat cerere în temeiul art. 148 din Codul de procedură civilă, privind numirea expertizei judiciare în construcții. (f.d. 159-162 Vol. I)*

*Prin Încheierea din 10 mai 2022, s-a admis cererea reprezentantului reclamantei *****, avocatul Bagrin Aurelia, cu privire la efectuarea expertizei tehnice a bunului imobil, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui ***** împotriva lui ***** cu privire la partajarea bunului imobil proprietate în devălmășie. S-a dispus efectuarea expertizei tehnice (în construcții) a bunului imobil, în prezenta cauză civilă. S-a încredințat efectuarea expertizei Centrului de Expertize Judiciare al Ministerului Justiției, urmând ca conducătorul instituției în cauză să numească expertul și să informeze în acest sens instanța care a dispus expertiza. S-a suspendat*

*examinarea prezentei cauze civile pînă la prezentarea raportului de expertiză. (f.d. 165-166 Vol. I)*

*Ulterior, în baza Încheierii din 22 septembrie 2022, procesul în prezenta cauză civilă s-a reluat, având în vedere parvenirea informației din 05.09.2022 a CNEJ al MJ, din care reiese imposibilitatea efectuării expertizei având în vedere necesitatea prezentării unor materiale suplimentare. (f.d. 186 Vol. I)*

*În baza Încheierii din 15 decembrie 2022, s-a luat act de înlăturarea neajunsurilor stabilite de expertul Cebanu Aliona în scrisoarea CNEJ nr. 285d din 05.09.2022. S-a suspendat repetat examinarea prezentei cauze civile pînă la prezentarea raportului de expertiză. (f.d. 214-215 Vol. I)*

*Ulterior, în baza Încheierii din 17 mai 2023, procesul în prezenta cauză civilă s-a reluat. (f.d. 235-236 Vol. I)*

*Instanța reține că, la data de 18 aprilie 2023, în cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a parvenit Raportul de expertiză judiciară nr. 462-464 din 10.04.2023 pe 14 pagini cu planșa fotografică pe 10 pagini, de către expertul judiciar Aliona Cebanu, împreună cu cele indicate în anexe, inclusiv dosarul civil 2-16360/2019 pe 217 file.*

*În cadrul ședinței de judecată din 18 octombrie 2023, reprezentantul reclamantei, avocatul Bunduchi Vitalie a înaintat cerere de concretizare a acțiunii. (f.d. 50-55 Vol. II)*

Suplimentar, relevă că, conform Raportului de expertiză nr. 462-464 din 10 aprilie 2023, partajarea proporțional cotelor parfi de ½ din bunul imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. *****, nu este posibilă.

Valoarea de piață a bunului imobil (casă de locuit și teren) cu nr. cadastral ***** amplasat în *****, la data evaluării 02.02.2023 constituie 1219024 lei.

Valoarea de piață a ½ cotă parte din bunul imobil (construcții și teren), la data evaluării 02.02.2023 constituie 609 512 lei.

Având în vedere faptul că, partajarea proporțional cotelor părți de ½ a bunului imobil nu este posibilă, dar și faptul că, ***** de o perioadă îndelungată locuiește în respectivul imobil, reclamanta solicită atribuirea pârâtului a întregului bun imobil (teren și casă de locuit) și a bunurilor mobile indicate supra cu achitarea de către *****, ***** a unei sulte formată din suma valorii de piață a ½ cotă parte din bunul imobil (construcții și teren) cu nr. cadastral ***** (1219024/2=609512 (lei)) și a ½ din valoarea bunurilor mobile enumerate la pct. 14 (76000/2=36000 (lei)), în valoare totală de 647512 lei (609 512+36000).

Astfel, conform art. art. 19, 20, 25, 26 din Codul Familiei, art. art. 561, 567, 571, 572, 574 din Codul Civil, ***a formulat solicitări care au fost concretizate ulterior.***

*În cadrul ședinței de judecată din 26 octombrie 2023, reprezentantul reclamantei, avocatul Bunduchi Vitalie a înaintat cerere de concretizare a acțiunii (f.d. 58-64 Vol. II),* ***a cărei solicitări au fost concretizate ulterior.***

*În cadrul ședinței de judecată din 29 noiembrie 2023, reprezentantul reclamantei, avocatul Bunduchi Vitalie a înaintat cerere de concretizare a acțiunii (f.d. 67-73 Vol. II).*

Precizează că, până la începerea cercetării judecătorești, pârâtului i s-a adresat întrebarea dacă acceptă formula de partaj înaintată de către reclamantă. Ca răspuns, pârâtul a comunicat că, se va expune cu privire la varianta de partaj, doar după cercetarea judecătorească.

După inițierea dezbaterilor judiciare, în explicații și la întrebările adresate de către reclamantă și reprezentantul acesteia, pârâtul a comunicat că, nu este de acord cu soluția

partajării bunurilor imobile proprietate comună pe cote-părți, prin atribuirea întregului bun către pârât și achitarea sultei din contul acestuia în beneficiul reclamantei.

După cercetarea tuturor probelor prezentate de către părți, reclamanta a solicitat un termen pentru formularea unei cereri de concretizare a pretențiilor din cererea de chemare în judecată, fapt ce îl realizează prin prezenta cerere.

Ținând cont de toate explicațiile date și probele cercetate în instanța de judecată, având în vedere faptul că, partajarea în natură a terenul pentru construcții și casei de locuit individuală, nu este posibilă, dar si faptul că, ***** a refuzat atribuirea lui a întregului bun, reclamanta solicită atribuirea ei a întregului bun imobil (teren si casa de locuit) și a bunurilor mobile indicate supra, cu achitarea de către ***** lui ***** a unei sulte formată din suma valorii de piață a ½ cotă parte din bunul imobil (construcții și teren) cu nr. cadastral ***** (1219024/2=609512 (lei)) și a ½ din valoarea bunurilor mobile enumerate la pct. 14 (76000/2=36000 (lei)), în valoare totală de 647512 lei (609 512+36000).

Astfel, conform art. art. 19, 20, 25, 26 din Codul Familiei, art. art. 561, 567, 571, 572, 574 din Codul Civil, ***solicită:***

1. Admiterea integrală a acțiunii;
2. Constatarea nulității absolute a Actului nr. 1 din 7 august 2015, încheiat între ***** și *****;
3. Partajarea proprietății comune în devălmășie a foștilor soți ***** și *****, cu determinarea cotelor-părți a câte ½ cotă-parte fiecare, asupra următoarelor bunurilor: terenul pentru construcții cu numărul cadastral ***** și casei de locuit individuală cu numărul cadastral*****situate în ***** și a bunurilor mobile: set de mobilă de bucătărie în valoare aproximativă de 35000 lei, set de mobilă de antreu în valoare aproximativă de 3000 lei, televizor în valoare aproximativă de 10000 lei, două frigidere în valoare aproximativă de 4000 lei fiecare, cuptor cu microunde în valoare aproximativă de 1000 lei, mașină de spălat vase în valoare aproximativă de 4000 lei, mașina de spălat rufe în valoare aproximativă de 3000 lei, rolă- 3000 lei, aspirator în valoare aproximativă de 1000 lei, set de veselă în valoare aproximativă de 8000 lei, în total bunurile valorând 76000 lei;
4. Partajarea proprietății comune pe cote-părți a foștilor soți ***** și ***** asupra bunurilor: terenul pentru construcții cu numărul cadastral ***** și casei de locuit individuală cu numărul cadastral*****situate în ***** și a bunurilor mobile: set de mobilă de bucătărie în valoare aproximativă de 35000 lei, set de mobilă de antreu în valoare aproximativă de 3000 lei, televizor în valoare aproximativă de 10000 lei, două frigidere în valoare aproximativă de 4000 lei fiecare, cuptor cu microunde în valoare aproximativă de 1000 lei, mașină de spălat vase în valoare aproximativă de 4000 lei, mașina de spălat rufe în valoare aproximativă de 3000 lei, rolă- 3000 lei, aspirator în valoare aproximativă de 1000 lei, set de veselă în valoare aproximativă de 8000 lei, prin atribuirea în proprietatea personală lui ***** a următoarelor bunuri: terenului pentru construcții cu numărul cadastral *****, a casei de locuit individuală cu numărul cadastral*****și a bunurilor mobile: set de mobilă de bucătărie în valoare aproximativă de 35000 lei, set de mobilă de antreu în valoare aproximativă de 3000 lei, televizor în valoare aproximativă de 10000 lei, două frigidere în valoare aproximativă de 4000 lei fiecare, cuptor cu microunde în valoare aproximativă de 1000 lei, mașină de spălat vase în valoare aproximativă de 4000 lei, mașina de spălat haine în valoare aproximativă de 3000 lei, rolă- 3000 lei, aspirator în valoare

aproximativă de 1000 lei, set de veselă în valoare aproximativă de 8000 lei, în total bunurile valorând 76000 lei și încasarea din contul lui ***** în beneficiul lui ***** a unei sulte în mărime 647 512 lei, ce constituie ½ din valoarea bunurilor partajate;

5. Încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei toate cheltuielile de judecare a cauzei.

*La data de 19 decembrie 2023, în cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost înregistrată referința reprezentantului pârâtului, avocatul Ion Bosîi, asupra cererii de chemare în judecată, cu argumente similare ca în referința inițială (f.d. 81-84 Vol. II)*

Întru dezvoltarea criticilor formulate în referință, partea pârâtă adaugă faptul că, eexaminând în ședințele publice argumentele părților, precum și materialele cauzei pe parcursul a patru ani de zile, a constatat că, la moment reclamanta și-a modificat acțiunea pe parcursul timpului numai ca să nu soluționeze fondul cauzei într-un mod convenabil pentru ambele părți.

Întru motivarea soluției date, aduce următoarele argumente pentru respingerea acțiunii în felul în care reclamanta și-a modificat cerințele prin ultima acțiune.

Consideră că, ultima acțiune în felul în care a fost înaintată nu este pasibilă de admis din următoarele considerente, pârâtul are la întreținere și educație copilul minor comun și îi va fi greu în cazul în care nu va dispune de un spațiu locativ concret și real în cazul în care casa în totalmente i-ar reveni reclamantei.

Apreciază că, unica soluție în acest caz ar putea fi dacă reclamanta dispune de surse financiare pentru a-i achita ½ cotă-parte deodată ca pârâtul să aibă posibilitatea să-și procure un spațiu locativ separat, însă cunoscând starea financiară a reclamantei, că aceasta nu dispune de bani și nu dorește să prezinte instanței un extras din contul bancar, din care ar reieși că aceasta este capabilă să achite ½ cotă-parte, sultă din costul bunului imobil, pârâtul nu-și dă acordul ca casa să-i revină reclamantei, deoarece această întrebare privind achitarea sultei va purta un caracter de lungă durată și practic va face imposibilă rezolvarea problemei în mod echitabil.

Invocă prevederile art. 561 alin. (2) și (6) din Codul Civil și menționează că, reclamanta abordează chestiunea dată neserios și propunerea ei nu poate fi credibilă în fața instanței, având în vedere că acțiunile ei poarta un caracter declarativ, precum că ea este capabilă de a achita sulta pentru bunul în valoarea totală de 647 512 lei.

Pârâtul propune aplicarea prevederilor art. 561 alin. (3), lit. b) din Codul Civil, care dispune că în caz de neînțelegere între coproprietari referitor la modul de partajare a bunului imobil, se impune soluția de a scoate la licitații bunul imobil, și după vânzarea lui urmează a distribui prețul acestui bun imobil intre coproprietari, considerând că așa variantă ar fi optimă pentru ambii coproprietari.

Remarcă faptul că, această soluție este dictată inclusiv și de concluziile expertului, care a decis că, casa nu poate fi partajată în două părți pentru a satisface doleanțele ambelor părți.

Mai mult ca atât, pârâtul menționează că, părțile au un copil comun, iar reclamanta nu propune o soluție în acțiunea înaintată de către ea în favoarea copilului, adică acordarea pârâtului unei sulte care ar putea s-o folosească la procurarea unui bun imobil.

Reieșind din cele expuse, consideră necesar de a solicita respingerea capătului de cerere privind partajarea bunului imobil în devălmășie ca neîntemeiat, în varianta propusă de reclamantă ca una vădit nefavorabilă pentru pârât.

Referitor la pretențiile privind declararea nulă a Actului nr. 1 din 07.08.2015, suplimentar menționează că, cerințele reclamantei urmează a fi respinse ca neîntemeiate, deoarece

argumentele dumneaei precum că, casa a fost înstrăinată împreună cu mobilierul nu se regăsește nici într-un act juridic, așa cum ar fi fost contractul de vânzare a bunului imobil.

*În şedinţă de judecată reclamanta *****,* a susținut integral cererea de chemare în judecată concretizată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia așa cum este formulată.

*Reprezentantul reclamantei, avocatul Bunduchi Vitalie (în baza mandatului f.d. 29 Vol. II),* a susținut integral cererea de chemare în judecată concretizată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia așa cum este formulată.

*Pârâtul ****** a susținut referința pe motivele de fapt și de drept invocate.

*Reprezentantul pârâtului, avocatul Bosîi Ion (în baza mandatului f.d. 25 Vol. I)* a susținut referința pe motivele de fapt și de drept invocate, nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată integral ca fiind neîntemeiată.

*Copârâta ****** în ședință de judecată nu s-a prezentat, fiind citată legal conform copiei extrasului din ziarul ”Dreptul” din 04 februarie 2022 *(f.d. 134 Vol. I)*, după epuizarea celorlalte măsuri de citare disponibile, cauza fiind pasibilă examinării în lipsa acesteia.

***Audiind poziția participanților la proces, studiind materialele dosarului, examinând înscrisurile anexate la cerere pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial acţiunea, reieşind din următoarele considerente.***

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) din Codul de procedură civilă, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei.

În articolul 240 alin. (1),(3) Codul de procedură civilă se arată că, ”La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi,

legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.”

*Din probele pertinente conform textelor de lege enunţate, administrate în speță, raportate la raportul juridic litigios dedus judecăţii, rezultă următoarea situaţie de fapt.*

Reclamanta ***** și pârâtul ***** au încheiat căsătorie la data de *****.

Căsătoria a avut loc la OSC sectorul Botanica, mun. Chișinău, fiind înregistrată sub ***** (f.d. 6 Vol. I), ulterior fiind desfăcută prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, nr. 2-3482/2017 din 20.12.2018. *(f.d. 7-10 Vol. I)*

Conform explicațiilor din cerere de chemare în judecată, susținute în ședințe de judecată, reclamanta s-a adresat în instanță cu pretenții privind partajarea proprietății comune în devălmășie, având în vedere că, pe parcursul anilor de căsătorie, foștii soți au dobândit mai multe bunuri.

Astfel, instanța reține că, părțile ***** și ***** dețin cu drept de proprietate bunul imobil cu număr cadastral *****- teren pentru construcții cu suprafața de ***** și***** construcție, casă de locuit individuală, cu suprafața de *****amplasate în mun. *****, dobândite în baza contractului de vânzare- cumpărare ***** din 06.08.2015, înregistrate la 26.11.2015. *(f. d. 14 Vol. I).*

Totodată, reclamanta mai solicită partajarea proprietății comune în devălmășie a foștilor soți asupra bunurilor mobile și anume: set de mobilă de bucătărie în valoare aproximativă de 35000 lei, set de mobilă de antreu în valoare aproximativă de 3000 lei, televizor în valoare aproximativă de 10000 lei, două frigidere în valoare aproximativă de 4000 lei fiecare, cuptor cu microunde în valoare aproximativă de 1000 lei, mașină de spălat vase în valoare aproximativă de 4000 lei, mașina de spălat rufe în valoare aproximativă de 3000 lei, rolă- 3000 lei, aspirator în valoare aproximativă de 1000 lei, set de veselă în valoare aproximativă de 8000 lei, în total valorând 76 000 lei.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, reclamanta ***** a expediat în adresa pârâtului ***** o scrisoare, prin care și-a manifestat intenția de a împărți proprietatea în devălmășie, solicitând să fie anunțată în scris în termen de 7 zile de la recepționare, despre disponibilitatea de a împărți proprietatea în devălmășie în baza unui acord sau altă propunere/variantă. *(f.d. 15 Vol. I)*

Conform copiei avizului de recepție, pârâtul ***** a recepționat scrisoarea la data de 29 iulie 2019.

Nefiind de acord cu alegațiile reclamantei, pârâtul ***** a prezentat instanței originalul actului nr. 1 din 07 august 2015, încheiat între locatorul ***** și locatarul *****, conform căruia, acest act a fost întocmit ca urmare a încheierii contractului de vânzare - cumpărare din 06 august 2015, înregistrat cu *****, autentificat de notarul public Elena Petcu.

În corespundere cu acest act, locatorul a transmis în folosință cu titlu gratuit locatarului, bunurile mobile formate din aparate electrocasnice și mobilier, aflate în casa de locuit amplasată la adresa din mun. *****, ce aparțin cu drept de proprietate locatorului.

Pct. 2 stabilește că, locatarul primește bunurile mobile în folosință și se obligă să le folosească conform destinației și cu diligență, în cazul defectării acestora să le repare și să le restitui locatarului la cerere scrisă sau solicitare verbală în starea în care au fost transmise.

Pct. 3 stabilește că, locatorul predă locatarului mobilier și aparatele electrocasnice după cum urmează: set de bucătărie- 35000 lei; antreu- 3000 lei; aragaz- 5000 lei; cuptor electric- 3000 lei; mașină de spălat- 3000 lei; frigider- 4000 lei; mașină de spălat- 4000 lei. *(f.d. 80 Vol. I în original)*

Instanța reține că, la data de 03.03.2020, reprezentantul reclamantului *****, avocatul Negura Natalia, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către *****, ***** privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat: - încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 3 000 euro, cu titlu de datorie; - încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 18 000 euro, cu titlu de datorie; - încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 371,24 euro, cu titlu de dobândă de întârziere; - încasarea de la ***** în beneficiul ***** a sumei de 2 280,51 euro, cu titlu de dobândă de întârziere; - încasarea de la ***** şi *****, în mod solidar, în beneficiul ***** a cheltuielilor de judecată ce formează taxa de stat în mărime de 709,55 euro, echivalentul a 13 552 lei, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată. *(f.d. 99-102 Vol. I)*

Conform copiei Hotărârii nr. 2-4317/20 din 11 iunie 2021, emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Centru), s-a hotărât respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Negura Natalia, reprezentantul reclamantului ***** către *****, ***** privind încasarea sumei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. *(f.d. 103-109 Vol. I)*

În corespundere cu copia Deciziei nr. 2a-3884/21 din 16 decembrie 2021, a Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, s-a decis respingerea apelului declarat de avocatul Natalia Negura în interesele *****. S-a decis menținerea fără modificări, a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2021, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Negura Natalia, reprezentantul reclamantului ***** către *****, ***** privind încasarea sumei, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată. *(f.d. 110-122 Vol. I)*

Din conținutul Încheierii nr. 2ra-429/22 din 11 mai 2022 a Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție s-a dispus: ” Se consideră inadmisibil recursul declarat de către *****, reprezentată de avocatul Natalia Negura, împotriva deciziei din data de 16 decembrie 2021 a Curţii de Apel Chişinău.” *(f.d. 43-47 Vol. II)*

Instanța mai reține că, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 462-464 din 10.04.2023, expertul judiciar Aliona Cebanu a concluzionat că:

1. ”Partajarea proporțional cotelor părți de ½ a bunului imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. *****, conform situației existente la momentul examinărilor vizuale, reieșind din caracteristicile tehnice și legislația în vigoare ce reglementează formarea bunurilor imobile, ***nu este posibilă*** (detaliat a se vedea in partea de examinare).
2. Partajarea proporțional cotelor părți de ½ a bunului imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. *****, conform situației existente la momentul examinărilor vizuale, reieșind din caracteristicile tehnice și legislația in vigoare ce reglementează formarea bunurilor imobile, ***nu este posibilă.***
3. Valoarea de piață a bunului imobil (casă de locuit și teren) cu nr. cadastral ***** situat în mun. *****, la data evaluării 02.02.2023, constituie 1219024 (un milion două sute nouăsprezece mii douăzeci și patru) lei.

Valoarea de piață a casei de locuit cu subdol ***** cu nr. cadastral*****situată în mun. *****, la data evaluării 02.02.2023, constituie 851893 (opt sute cinzeci și una mii opt sute nouăzeci și trei) lei.

Valoarea de piață a terenului aferent cu nr. cadastral ***** situat în mun. *****, la data evaluării 02.02.2023, constituie 367131 (trei sute șaizeci și șapte mii o sută treizeci și unu) lei.

Valoarea de piață a ½ cotă parte din bunului imobil (construcții și teren) cu nr. cadastral ***** situat în mun. *****, la data evaluării 02.02.2023, constituie 609512 (șase sute nouă mii cinci sute doisprezece) lei.

Valoarea de piață a ½ cotă parte din casa de locuit cu subdol ***** cu nr. cadastral*****situată în mun. *****, la data evaluării 02.02.2023, constituie 425946,50 (patru sute douăzeci și cinci mii nouă sute patruzeci și șase) lei 50 bani.

Valoarea de piață a ½ cotă parte din terenul aferent cu nr. cadastral ***** situat în mun. *****, la data evaluării 02.02.2023, constituie 183565,50 (o sută optzeci și trei mii cinci sute șaizeci și cinci) lei 50 bani. *(f.d. 2-15 Vol. II)*

Cadrul relevant solicitării părții reclamante privind constatarea nulității absolute a Actului nr. 1 din 7 august 2015, încheiat între ***** și *****, sunt cuprinse în prevederile Codului civil în vigoare anterior datei de 01 martie 2019, or, temeiurile de fapt invocate în susținerea cerințelor, anume încheierea actului, s-ar fi produs sub imperiul legii vechi, invocându-se conform textului de lege citat, o situație pretinsă a fi constituită anterior datei de 01 martie 2019.

Prin urmare instanța va aplica pentru raporturile juridice existente între reclamant și copârâți, normele de drept material din Codul civil, în vigoare anterior datei de 01 martie 2019, prin prisma art. 7 Cod civil republicat, și anume prevederile art. 216 alin. (1), care stabilesc că, *actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).*

Conform art. 217 din același cod:

*(1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu.*

(2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate.

(3) Acţiunea în constatare a nulităţii absolute este imprescriptibilă.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 221 alin. (1) din Codul civil, ***actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.***

În considerarea celor ce preced, reieșind din situația expusă și raportată la textul de lege enunțat, judecătorul ajunge la concluzia constatării nulității absolute a actului juridic, și anume a Actului nr. 1 din 07 august 2015, încheiat între ***** și *****, apreciind întemeiate și probate alegațiile părții reclamante.

Or, la data de 03 martie 2020, reprezentantul reclamantei *****, avocatul Negura Natalia, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către *****, ***** privind încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

*În motivarea acţiunii, la pct. 22 din cerere, copârâta ***** (în acel dosar reclamantă) a invocat că, şi-a îndeplinit cu diligenţă obligaţiile faţă de pârâţi* ***predând casa de locuit plus bunurile mobile ce se aflau în ea (frigider, aragaz, mobilier de bucătărie şi sufragerie, cât şi de dormitor şi alte bunuri de uz casnic) în posesiune, folosinţă şi dispoziţie,*** *însă pârâţii nu au achitat în termenii prevăzuţi suma datorată, din acest considerent a solicitat dobânda de întârziere calculată începând cu data scadenţei executării obligaţiei.*

Prin urmare, instanța va reține alegațiile părții reclamante, potrivit căreia, ***** și ***** au semnat fictiv actul nr. 1 din 07.08.2015, pentru a crea aparența dreptului de proprietate a lui ***** asupra bunurilor și transmiterea către ***** doar a dreptului de folosință. Or, casa vizată în contractul încheiat la 06.08.2015 a fost vândută - procurată cu toate bunurile care se aflau în ea, iar acest act a fost semnat mult mai târziu, pentru a crea certitudinea că bunurile incluse în act nu fac parte din patrimoniul soților și nu pot fi partajate.

Cadrul relevant cerinței privind partajul proprietății comune sunt cuprinse la prevederile art. 543 Cod Civil, conform căruia, *proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulţi titulari. Proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.*

În speță, obiectul dreptului de proprietate comună este bunul imobil cu număr cadastral *****- teren pentru construcții cu suprafața de ***** și***** construcție, casă de locuit individuală, cu suprafața de *****amplasate în mun. *****, precum și bunurile mobile: set de mobilă de bucătărie în valoare aproximativă de 35000 lei, set de mobilă de antreu în valoare aproximativă de 3000 lei, televizor în valoare aproximativă de 10000 lei, două frigidere în valoare aproximativă de 4000 lei fiecare, cuptor cu microunde în valoare aproximativă de 1000 lei, mașină de spălat vase în valoare aproximativă de 4000 lei, mașina de spălat rufe în valoare aproximativă de 3000 lei, rolă- 3000 lei, aspirator în valoare aproximativă de 1000 lei, set de veselă în valoare aproximativă de 8000 lei.

Subiecții dreptului de proprietate comună sunt persoanele fizice ***** și *****, iar actele juridice în baza cărora a apărut proprietatea comună este indicat în copia extrasului din Registrul bunurilor imobile și anume contractul de vânzare- cumpărare ***** din 06.08.2015, precum și actul nr. 1 din 07 august 2015, încheiat între copârâta ***** și pârâtul *****, a cărui nulitate absolută s-a constatat conform celor indicate *supra.*

În continuare, în conformitate cu art. 544 alin. (1) și (3) din Codul Civil, *proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părţi (proprietate în devălmăşie). Coproprietarii devălmaşi pot atribui bunurilor comune regimul proprietăţii comune pe cote-părţi.*

În virtutea art. 567 din Codul civil, ***în cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmăşie. Proprietăţii comune în devălmăşie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secţiune nu prevede altfel.***

Articolul 571 din același cod, stabilește că, ***partajul bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi se va face proporţional aportului fiecăruia la dobîndirea bunului. Pînă la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmaşi este prezumat a fi egal.***

În corespundere cu art. 572 alin. (1) și (2) din Codul civil, ***bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară.***

Mai mult, conform art. 574 alin. (1) din același cod, ***în cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale.***

Instanța reține că, conform art. 561 din Codul civil:

*(1) Partajul bunului proprietate comună pe cote-părţi se face în natură, proporţional cotei-părţi a fiecărui coproprietar.*

*(2) Bunurile care compun o unitate economică, un set sau o altă universalitate a cărei separare îi va reduce valoarea nu vor fi partajate în natură dacă cel puţin unul dintre coproprietari se opune unui asemenea mod de partaj.*

*(3) Dacă bunul proprietate comună pe cote-părţi este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin:*

*a) atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor coproprietari, la cererea lor comună. În cazul mai multor cereri de atribuire care se contrazic reciproc, instanța de judecată aplică dispozițiile art. 562;*

*b) vînzarea bunului în modul stabilit de coproprietari ori, în caz de neînţelegere, la licitaţie şi distribuirea preţului către coproprietari proporţional cotei-părţi a fiecăruia dintre ei, dacă niciunul dintre coproprietari nu a cerut atribuirea întregului bun sau dacă această cerere nu poate fi satisfăcută.*

*(4) În cazul în care unui dintre coproprietari îi este atribuită o parte reală (lot de atribuire) mai mare decît cota sa parte, celorlalţi coproprietari li se atribuie o sultă.*

*(5) În cazul divizării unui imobil, instanța de judecată poate constitui un drept de servitute sau un alt drept real limitat pentru a permite folosirea corespunzătoare a bunului nou-format.*

*(6) Instanța de judecată nu poate dispune un mod de partaj la care obiectează toți coproprietarii.*

*Ab inițio*, se atestă că, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 462-464 din 10.04.2023, expertul judiciar Aliona Cebanu a concluzionat că: ”Partajarea proporțional cotelor părți de ½ a bunului imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. *****, conform situației existente la momentul examinărilor vizuale, reieșind din caracteristicile tehnice și legislația în vigoare ce reglementează formarea bunurilor imobile, ***nu este posibilă*** (detaliat a se vedea in partea de examinare). Partajarea proporțional cotelor părți de ½ a bunului imobil cu nr. cadastral ***** amplasat în mun. *****, conform situației existente la momentul examinărilor vizuale, reieșind din caracteristicile tehnice și legislația in vigoare ce reglementează formarea bunurilor imobile, ***nu este posibilă.”***

Prin urmare, instanța apreciază că, partajul în condițiile art. 561 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu este posibil.

În continuare, partajul în varianta solicitată de reclamantă nu este admisă de prevederile art. 561 alin. (3) lit. a) CC, care prevede că, dacă bunul proprietate comună pe cote-părţi este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui coproprietar sau în favoarea mai multor coproprietari, ***la cererea lor comună***, adică – partajul în varianta solicitată, este admisibilă doar dacă proprietarul (sau coproprietarii) căruia îi revine sulta, trebuie să exprime cererea (acordul), sau cel puțin să nu obiecteze, pentru ca să fie lipsit de partea sa din bun.

La caz, pârâtul ***** și-a manifestat dezacordul cu propunerea înaintată de reclamantă, motivând că, are la întreținere și educație, copilul minor comun și îi va fi greu în cazul în care nu va dispune de un spațiu locativ concret și real, în cazul în care casa în totalmente i-ar reveni reclamantei.

Instanța atestă că, părțile nu sunt lipsite de dreptul de recurge la varianta de la 561 alin. (3) lit. b) din Codul civil, anume prin solicitarea vânzării bunurilor la licitație, or, la caz, pârâtul în cadrul referinței sale, propune varianta dată, considerând că este una optimă pentru ambii coproprietari, însă, instanța nu o poate lua în considerare, în condițiile în care în speță nu a fost înaintată o acțiune reconvențională și totodată, instanța din oficiu nu o poate dispune.

Prin urmare, din textul de lege menționat reiese că, este indispensabil acordul ambilor coproprietari, în mod special a coproprietarului care primeşte sulta, adică a pârâtului *****, la realizarea partajului în modalitatea menţionată, în caz contrar i s-ar leza dreptul său de proprietate, prin dispunerea arbitrară de cota sa, drept stabilit de art. 46 din Constituţie şi Protocolul 1 adiţional la CEDO, or, acordul acestuia lipseşte, mai mult, lipsa acestui acord a fost

invocat și în ședință de judecată de către reprezentantul pârâtului, variantă inadmisibilă indiferent de argumentul că, reclamanta nu ar avea resurse financiare de a achita sulta, condiție neprevăzută de lege, mai mult, fiind disponibilă altă variantă de partaj în condițiile literei b) din art. 361 al. 3 CC (actualmente art. 561 CC).

În acest sens, a recomandat anterior și Plenul CSJ la pct. 23 din Hotărîrea din 27.03.2006, nr.2 - Cu privire la aplicarea unor dispoziţii ale Codului civil şi ale altor acte normative referitoare la dreptul de proprietate privată asupra imobilelor, inclusiv asupra construcţiilor anexe:

- în cazul în care instanţa constată că imobilul nu este comod partajabil sau este indivizibil în natură, bunul se va atribui unuia dintre copărtaşi, iar celorlalţi li se va atribui o compensaţie bănească, cu raportul dintre cota lor parte şi valoarea imobilului, fapt care se va realiza numai la cererea coproprietarilor cărora li se atribuie sulta. Aprecierea valorii imobilului se va efectua în raport cu momentul partajării, dar nu cu cel al dobîndirii imobilului. Valoarea se va stabili prin acordul copărtaşilor, iar în caz contrar, se va ordona, la cererea părţilor, o expertiză de evaluare, iar la stabilirea valorii actuale de circulaţie, se va ţine seama de următoarele criterii: materialele încorporate în clădire, finisate, gradul de confort, locul de amplasament, vechimea, preţurile din zona respectivă etc..

Mai mult, părţile nu au convenit la vreuna din alte variante stabilite de art. 561 CC, instanţa expunându-se strict ***în limitele cerințelor concretizate înaintate, în conformitate cu art. art. 60 alin. 4, 240 alin. 3 CPC***, or dacă nu este partajabil în natură şi nu există acordul de partaj cu sultă, se atestă incidenţa celei de a treia modalitate de partaj, vînzarea la licitaţie, cerinţă neformulată de reclamantă, instanța nefiind în drept de a modifica din oficiu cerințele și temeiurile acțiunii concretizate, inclusiv varianta de partaj invocată de reclamantă.

Argumentele referitor la contribuția părților la dobîndirea imobilelor, nu sunt pertinente a fi apreciate în conformitate cu art. 121 CPC, deoarece lipsa incidenței variantei de partaj invocată de reclamantă cadrului juridic litigios, nu atestă necesitatea evaluării participației părților prin contribuțiile lor, la dobîndirea bunurilor.

Prin urmare, solicitarea de partaj în modalitatea propusă, este incompatibilă cu principiul neprejudicierii caracterului inviolabil al proprietăţii garantată de art. 46 al Constituţiei Republicii Moldova şi art. art. 316 alin. (1), 361 ale Codului Civil, art. 1 din Protocolul adiţional la CEDO.

Articolul 82 din Codul de procedură civilă, prevede că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din codul nominalizat supra, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. ***Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.***

Având în vedere admiterea parțială a cererii de chemare în judecată, instanța ajunge la concluzia încasării din contul lui ***** în beneficiul lui *****, taxa de stat în sumă de 1 650 (o mie șase sute cincizeci) lei, anume 3% din valoarea bunurilor incluse în acest act patrimonial nul.

Întinderea obligației privind motivarea poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței: trebuie să se țină seama în special de diversitatea motivelor pe care un justițiabil le poate ridica în instanță și de diferențele din statele contractante în materie de dispoziții legale, cutume, concepții doctrinare, prezentarea și redactarea hotărârilor și deciziilor (Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29; Hiro Balani împotriva Spaniei, pct. 27).

Alte argumente relevante și pertinente ce ar infirma sau determina alte circumstanțe ale cauzei, nu au fost invocate.

Reieşind din circumstanţele cauzei, instanţa de judecată concluzionează necesitatea admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată modificată și concretizată a lui ***** împotriva lui *****, copîrît *****, cu privire la constatarea nulității absolute a actului juridic, partajarea bunurilor mobile și imobile proprietate în devălmășie prin modalitatea atribuirii bunurilor imobile împreună cu bunurile mobile în schimbul sultei, ca fiind întemeiată.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241, 60 alin. (4) CPC, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Admite parțial cererea de chemare în judecată modificată și concretizată a lui ***** împotriva lui *****, copîrît *****, cu privire la constatarea nulității absolute a actului juridic, partajarea bunurilor mobile și imobile proprietate în devălmășie *prin modalitatea* atribuirii bunurilor imobile împreună cu bunurile mobile în schimbul sultei, ca fiind întemeiată.

Constată nulitatea absolută a actului juridic, și anume a Actului nr. 1 din 07 august 2015, încheiat între ***** și *****.

Încasează din contul lui ***** în beneficiul lui *****, taxa de stat *în sumă de 1 650 (o mie şase sute cincizeci) lei.*

Respinge în rest cererea, ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărîrea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei mun. Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, judecătorul Dimitriu Serghei